

Af P. E. Eriksen til socialministeren:

„Har ministeren yderligere overvejet, hvordan man sikrer uddannet personale til vore sociale institutioner og det sociale arbejde i det hele taget?“

Skriftlig begrundelse:

Igen er spørgsmålet rejst omkring fremtidens muligheder for at skaffe uddannet personale til at betjene vore institutioner inden for børne- og ungdomsforsorgen og det sociale arbejde i det hele taget.

De, der står i arbejdet, kender disse vanskelige problemer i forbindelse med mangel på personale.

Flere gange har vi fra vort parti været inde på disse opgavers påtrængende løsning.

Vi har talt derom, vi har rejst det i forbindelse med forskellige lovforslag, bl. a. ved behandlingen af forslaget om arbejdsløshedsforsikringen, i forbindelse med vort forslag om sygeforsikringsloven, som vel snart kommer til 1. behandling. Under arbejdet med og i socialreformkommissionen har jeg flere gange rejst det som et spørgsmål, hvis løsning vi må tage fat på straks for at kunne klare den senere opbygning.

Selv om det er glædeligt, at vi skaber rammer i form af vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, behandlingshjem, skolehjem, plejehjem osv. og pålægger kommunerne opgaver i socialrådgivning, må vi i tide være opmærksom på muligheden for at skaffe uddannet personale disse steder. Der må være en nøje sammenhæng mellem udbygningen af lokaler og udbygningen af uddannelsesmuligheder for det personale, der skal til for at nyttiggøre lokalerne, så man undgår store og bekostelige fejlinvesteringer.

Derfor ønsker jeg med mit spørgsmål igen at røre ved problemet og håber, ministeren har gode nyheder at fortælle til lettelse både for mange bestyrelser, kommunale råd m. v. og for medarbejderne ved de sociale institutioner, men først og fremmest til gavn for de borgere, institutionerne skal betjene.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

P. E. Eriksen: Da vi i går havde indenrigsministerens lovforslag om sygeplejersker til behandling, var jeg inde på problemerne om uddannelse af personale til vort sundhedsvæsen, vore sundhedsinstitutioner. Det er faktisk det samme problem, der nu drages frem på socialministerens område.

Jeg skal ikke føje mange ord til den motivering, som jeg har ledsaget mit spørgsmål med, bare understrege den interesse, den efterlysning af en løsning på de nævnte problemer, som mange mennesker i befolkningen, ikke mindst de, der har med sociale spørgsmål at gøre, er optaget af og gør sig sine tanker om; jeg skal blot henviser til forsiden af Aktuelt for den 8. februar, hvor der citeres fra medlemsbladet for fritidspædagoger ved redaktør, lærer Kaj Mehr. Redaktøren har været inde på det samme problem, som mit spørgsmål drejer sig om, nemlig hvordan man skaffer personale til vore sociale institutioner, til det sociale arbejde i det hele taget. Jeg skal bare nævne, at dette kun er et af mange hjertesuk, som det stillede spørgsmål giver anledning til, og derfor venter jeg spændt på ministerens svar.

Socialministeren (Bundvad): De spørgsmål, der er stillet, også i den skriftlige motivering, vedrører 3 eller 4 forskellige ministres områder. Derfor kan jeg ikke gå ind på de mange detailspørgsmål, men må indskrænke mig til at give en principiel besvarelse.

I første række må uddannelsesopgaven løses af det almindelige undervisningsvæsen, men det er jo naturligt, at socialministeriet må have et særligt ansvar, når det drejer sig om uddannelse af personale til de sociale institutioner og det sociale arbejde i det hele taget. Det indgår da også som et led i ministeriets virksomhed at medvirke til uddannelse af personale på disse områder. Gennem Danmarks sociale højskole, som hører under socialministeriet, foregår uddannelsen af en del af det personale, som anvendes i det sociale arbejde, og der er i de senere år taget initiativ til oprettelse og udvidelse af uddannelsesformer uden for skolens område. Jeg kan her nævne personalehøjskolen for åndsvageforsorgen og en særlig skole for sær-